

ÎN C H E I E R E

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Serghei împotriva lui Janu Vasile cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Melnic Serghei și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 19 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 3 iunie 2016, Melnic Serghei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Janu Vasile cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03 271644 din 29 februarie 2016, Janu Vasile a fost sancționat contravențional pentru lovirea cu palma peste față a reclamantului, cauzându-i dureri fizice și umilință. Pârâtului i-a fost aplicată sancțiunea în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional, care constituie suma în mărime de 500 de lei, pe care a achitat-o.

A menționat că, potrivit raportului medico-legal nr. 88 din 25 februarie 2016, s-a constatat că la pleoapa superioară dreaptă, la reclamant, s-a depistat excoriație roșietică fără crustă de formă neregulată cu dimensiunile 1.4 x 0.7 cm.

A susținut că, potrivit art. 45 Cod contravențional, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă, iar cu referire la prejudiciul moral, a invocat prevederile art. 1422 Cod civil, care prevăd că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile

ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

A solicitat încasarea din contul lui Janu Vasile în beneficiul său a prejudiciului moral de 30 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, a fost admisă parțial acțiunea. S-a încasat de la Janu Vasile în beneficiul lui Melnic Serghei suma de 1 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și suma de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Janu Vasile în beneficiul statului suma de 100 de lei cu titlu de taxă de stat, de a cărei plată reclamantul a fost scutit.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Melnic Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit art. 1422 alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

La fel, în acțiune, nu a fost argumentată nici întinderea prejudiciului moral, limitându-se doar la numirea sumei de 30 000 de lei.

Instanța de apel a evidențiat că prin prejudiciu moral se înțelege suferințe psihice sau fizice cauzate prin acțiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viață, sănătate, demnitate și reputația profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor), în categoria largă a prejudiciilor corporale intră durerile fizice cauzate unei persoane prin lovituri, vătămări, răniri etc., suferințele psihice condiționate de vătămarile corporale, de provocarea unei boli, slăbirea rezistenței fizice la boli sau de alte complicații, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoțională, pierderea unor plăceri (ideea de confort, anumite înlesniri etc.).

A subliniat că obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Instanța de apel a reiterat că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să

constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Astfel, din acest punct de vedere și prin prisma prevederilor art. 373 alin.(6) CPC, în viziunea Curții de Apel Chișinău, prima instanță just a considerat că este oportun să acorde reclamantului Melnic Serghei suma de 1 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru suferințele fizice și psihice, suportate în urma contravenției.

Totodată, în accepțiunea instanței de apel înscrisurile prezentate nu denotă faptul că la judecarea cauzei civile, finalizată cu adoptarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016, partea reclamantă a suportat real cheltuieli necesare de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, situație care just a fost reținută de instanța de fond, încasându-se doar suma de 1 500 de lei, or, solicitarea de a fi încasate cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 de lei este exagerată și neprobată de reclamantul Melnic Serghei.

La 2 aprilie 2018, Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că sunt eronate argumentele instanței de apel cu privire la presupusa neargumentare a prejudiciului moral și privind lipsa de necesitate pentru asistența juridică, având în vedere că reclamantul a fost supus violenței pe motiv de ură.

A afirmat că quantumul prejudiciului moral pretins de 30 000 de lei este unul echitabil, reieșind din fapta contravențională de violență comisă față de el.

A mai menționat că în mod neîntemeiat a fost redus și quantumul serviciilor juridice prestate în cadrul dosarului, dovada cărora a fost făcută prin bonul de plată anexat la materialele cauzei.

A subliniat că la stabilirea onorariului avocatului pentru asistența juridică s-a ținut cont de toate reglementările în domeniu și ambele părți au convenit asupra sumei de 5 000 de lei, aceasta fiind una rezonabilă și necesară, ținând cont de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate în speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, experiența, abilitățile și timpul de muncă depus de avocat.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se atestă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 23 noiembrie 2017 la 12 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 1296 (f. d. 106), și a fost recepționată de către reprezentantul reclamantului, avocatul Străisteanu Doina Ioana la 8 februarie 2018 (f. d. 120).

Astfel, recursul declarat la 2 aprilie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana, în raport cu materialele cauzei civile, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Melnic Serghei, reprezentat de avocatul Străisteanu Doina Ioana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva